

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτησι . . . Φε. χρ. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Μεσ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἐδ-
ρῳ Φε. χρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ Ρουβλ. 25
Ἐξάμηναι τὰ ἡμίση.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτησι . . . Φε. χρ. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Μεσ. 16
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας Φε. χρ. 70
Αἱ συνδρομαὶ ἐτίθενται.
Ἐκαστὸν φύλλον τιμᾶται χρυσίον δύο (2).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ «Ἐβδομαδιαία Ἐπιθεωρήσις». — Πολιτικὴ Ἐπιθεωρήσις. — (Ἐργέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου). — Οἱ ἀργυροὶ γάμοι τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίδος τῆς Ἑλλάδος· τὰ κατὰ τοὺς ἀρραβῶνας καὶ τοὺς γάμους (ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου). — Αἱ πληγαὶ τοῦ κό-
σμου. — Κορώνα ἡ γράμματα (τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά υἱοῦ).

Η

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ἀπὸ τοῦ πεντηκοστοῦ τρίτου τεύχους αὐτῆς εἰσερχομένη εἰς τὸ δεύτερον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἔτος, ρυθμισθήσεται οὕτως, ὥστε νὰ ἐξυπηρετῶνται δι' αὐτῆς πᾶσαι αἱ τῆς κοινωνίας τάξεις, ἀπὸ τοῦ ἐπιστήμονος μέχρι τοῦ ὅπωςδῆποτε παιδείας ἀψαμένον· ἐφ' ᾧ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἄρθρα θέλουσι περιστρέφεσθαι τὸ πλεῖστον περὶ ζητήματα τῆς ἡμέρας (actualités), ἀποβλέποντα ἔνθεν μὲν εἰς τὴν μετάδοσιν τῆς παρ' ἡμῖν, τῆς ἐν Ἑλλάδι τῆς ἐν Εὐρώπῃ, τῆς ἐν Ἀμερικῇ καὶ ταῖς ἄλλαις χώραις καθόλου πνευματικῆς καὶ πολιτικῆς κινήσεως, ἔνθεν δέ, ὥς καὶ τὰ τῶν κρατίστων εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων φιλολογικὰ παραρτήματα πράττουσιν, εἰς τὴν παροχὴν ἐκάστη τάξει τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς ἀναγνωσμάτων περὶ πάντων αἶμα καὶ ἐνδιαφερόντων αὐτῆς. Ἡ Ἱστορία, ἡ Φιλολογία πάντων τῶν ἔθνων, ἡ Πολιτικὴ, ἡ Καλλιτεχνία, τὸ Θέατρον, ἡ Ἐπιστήμη καθόλου, ἡ Μουσικὴ, τὰ Οἰκονομικὰ κτλ., πάντα θ' ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐπιθεωρήσει. Τακτικῶς δὲ θὰ δημοσιεύωνται αἱ ἐξῆς Ἐπιθεωρήσεις: Πολιτικὴ, Φιλολογικὴ, Ἐπιστημονικὴ, Παιδευτικὴ, Θεατρικὴ πάντων τῶν θεάτρων, Μουσικὴ καὶ Οἰκονομικὴ, καὶ Μυθιστορήματα καὶ Διηγήματα τῶν κρατίστων εὐρωπαϊκῶν γραφίδων. Τὰ ἄρθρα θέλουσι γράφεσθαι ὑπὸ ἐιδικῶν λογίων ἀνδρῶν, ἢ δ' ἐπιστάσια τοῦ φύλλου, ἀνατεθεῖσα ἐιδικῶ ἀνδρὶ, θέλει ἔχει πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς τὰ σπουδαιότατα τῶν φιλολογικῶν παραρτημάτων τῶν εὐρωπαϊκῶν φύλλων καὶ περιοδικῶν συγγράμματα, πρὸς ἃ πᾶσα προσπάθεια καταβληθήσεται ὅπως ἐφάμιλλος ἡ Ἐπιθεωρήσις καταστῇ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Αἱ περὶ εἰρήνης διακηρύξεις ἐπαναλαμβάνονται στεντορεῖα τῇ φωνῇ ἐν ταῖς αὐстроουγγρिकाῖς ἀντιπροσωπεύαις, ὅπου ὁ κοινὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς μοναρχίας διαρρήγνυται ὑπὸ τοῦ πόθου τοῦ διασαλπῖσαι τὰς εἰρηνικὰς προθέσεις τῶν ἐν Βιέννῃ καὶ Πέστη καὶ διακηρύξαι τὸν εἰρηνικὸν χαρακτῆρα τῆς τριπλῆς συμμαχίας. Ὁ κόμης Καλνόκν, εἰς διαφόρους ἀπαντῶν βουλευτὰς καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν νεοτσέχον Ἐνμ, δηλώσαντα ὅτι οἱ Τσέχοι ἀποστρέφονται τὴν τριπλὴν συμμαχίαν ὥς τείνουσιν εἰς πολεμικοὺς σκοποὺς καὶ εἰς ἐπίθεσιν κατὰ τῆς γείτονος Ρωσίας, ἐπανελάβε τὰ τετριμμένα ἐκεῖνα, καθ' ἃ ἡ συμμαχία τῶν τριῶν τῆς μέσης Εὐρώπης κρατῶν, ἥκιστα εἰς τοιοῦτους ἀποβλέπουσα σκοποὺς, κύριον αὐτῆς προτίθεται μέλημα τὴν περιφρούρησιν τῆς εἰρήνης καὶ τὴν διασκέδασιν τῶν ὑφισταμένων διαφωνιῶν. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ, εὐρύνων συνάμα τὸν κύκλον τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ ἐν τῷ ζητήματι τῆς πρὸς τὴν Ρωσίαν ἀντιζηλίας τῆς μοναρχίας ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου, ἐπανελάβεν ὅσα καὶ ἄλλοτε ἀνεκήρυξεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῶν ἀντιπροσωπειῶν καὶ ἐπειράθη νὰ διαπιστώσῃ ὅτι ἡ τῶν Ἀβδούργων μοναρχία ὑπερηγωνίστατο πάντοτε τῆς ἐλευθέρως τῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κρατῶν ἀναπτύξεως, ὅτι ἀείποτε ὑπερεμάχησεν ὑπὲρ τῆς πλήρους αὐτῶν ἐλευθερίας ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ἀναπτύξει καὶ ὅτι οὐδεμία ὑπὸ τὴν ἐποψὶν ταύτην ὑπάρχει ἀφορμὴ συγκρούσεως τῶν συμφερόντων τῆς χώρας αὐτοῦ πρὸς τὰ τῆς Ρωσίας, ἐφ' ὅσον ἡ δύναμις αὐτῇ ἥκιστα ἀντιστρατεύεται πρὸς τὴν τοιαύτην πολιτικὴν τῆς μοναρχίας, ἀποστέρει δὲ πᾶσαν τάσιν τοῦ προσκλήσασθαι ὑπέρροχον θέσιν ἐν τῇ χερσονήσῳ. Ὅντως πολυσήμαντοι θὰ ἐτύγχανον οἱ λόγοι τοῦ κ. Καλνόκν, ἐὰν τὰ λεγόμενα συνηδον πρὸς τὰ πράγματα καὶ μυθεῖα ὑπῆρχεν ἀντίφασις τῶν ἐκφραζομένων πόθων πρὸς τοὺς ἐπιδιωκόμενους. Τὸ ρωσικὸν ἀνακτοβούλιον ἐπολιτεύθη ἐν τῷ βουλγαρικῷ ζητήματι μετὰ πολλῆς τῆς συνέσεως καὶ τῆς λογικότητος, ἐὰν δ' ἀπῆλθον τὴν μεταβολὴν τῆς νῦν ἐν Βουλγαρίᾳ κρατούσης τάξεως, ἐπραξε τοῦτο ἀκριβῶς χάριν τοῦ συμφέροντος τῆς εἰρήνης καὶ χάριν τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς τῆς βερολινείου συνθήκης, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν